

Boekverslag 1 Achtste-groepers huilen niet

1. Zakelijke gegevens

Titel: Achtste-groepers huilen niet
Schrijver: Jacques Vriens
Tekenaar: Annet Schaap
Uitgever: Van Holkema & Warendrof
Jaar uitgave: 1999

2. Samenvatting

In de groep van juf Ina (groep 8) hebben de kinderen dikwijls ruzie over het trapveldje, de jongens vinden dat de meiden niet kunnen voetballen en de meiden proberen met veel geweld de bewijzen dat ze het wel kunnen. Juf Ina heeft samen met de meester van groep 7 een oplossing gevonden, er wordt een voetbaltoernooi georganiseerd voor alle scholen en de kinderen moeten er samen voor trainen. Het toernooi wordt gehouden ter ere van het jubileum van de school. De oplossing lijkt goed te zijn, maar de twee grootste rivalen zijn niet tevreden en gaan na schooltijd met z'n tweeën de strijd uitvechten. Akkie en Joep zijn eigenlijk even sterk, maar de juf grijpt in voordat de strijd beslist is. Later heeft Akkie het erg benauwd en haar vriendin, Elise, is erg bezorgd, omdat ze hier al eerder last van heeft gehad. Eenmaal thuisgekomen is ook Akkie's moeder snel op de hoogte en neemt Akkie mee naar de dokter. Daar wordt bloed geprikt. Na schooltijd staan Akkie's ouders haar enigszins ongeduldig op te wachten. Ze moet naar het ziekenhuis en krijgt daar een hele vervelende prik, een beenmergpunctie en uit die punctie blijkt dat ze leukemie heeft. Ze wordt meteen opgenomen in het ziekenhuis. De klas van juf Ina is helemaal in rep en roer. Ze zijn allemaal heel erg geschrokken en vragen zich af wat er gaat gebeuren met Akkie. Vooral Joep is bang dat het zijn schuld is. De klas gaat samen met Akkie een lange weg van chemokuren en behandelingen in. De ouders van Akkie blijven in het ziekenhuis en de klas denkt veel aan haar. Ze maken tekeningen voor haar en sturen kaarten. Na de eerste chemokuur mag Akkie naar huis en zelfs naar school! Akkie vindt het vreselijk dat ze niet mee kan doen met het voetbaltoernooi en is ook bang dat ze niet meekan op schoolkamp en niet mee kan doen aan de musical. Wel blijft ze ondertussen haar leventje leiden, want ze wordt verliefd en krijgt een vriendje (Laurens). Samen met vriendinnen probeert ze zelfs de juf te koppelen aan de meester van groep 7. Akkie moet weer terug naar het ziekenhuis voor verdere behandeling en haar ouders besluiten dat ze niet mee kan op schoolkamp, echter als Akkie en haar vriendinnen en zelfs de juf met allerlei oplossingen komen aandragen besluiten ze dat Akkie toch wel meekan, maar alleen als ook haar moeder meegaat als kookmoeder. Na het schoolkamp gaat het niet meer zo goed met Akkie en moet ze weer terug naar het ziekenhuis. In het ziekenhuis verzint ze nog wel het hele script van de musical. Later in het ziekenhuis wordt ontdekt dat Akkie inmiddels ook uitzaaiingen in de hersenen heeft. Elise ziet dat Akkie's vader het er erg moeilijk mee heeft en durft niet te vragen wat dat zijn. De klas heeft ook wel door dat het heel erg slecht met Akkie gaat. De juf gaat nog een keer samen met Elise naar het ziekenhuis toe. Ze mogen niet meer bij Akkie op de kamer, maar zien haar wel door het raam. Ze schrikken allebei van haar. Akkie kan Elise en de juf wel zien en lacht naar ze. Dit is de laatste keer dat ze Akkie hebben zien lachen want twee dagen erna sterft ze. Tijdens de musical zingen de kinderen een prachtig lied dat gaat over afscheid maar ook wel een beetje voor Akkie was bedoeld.

3. Over de auteur

jacques Vriens

Jacques Vriens is geboren op 26 Maart 1946 in Den Bosch.

Hij woont nu in Gronsveld in Zuid-Limburg met zijn vrouw (Therese), zij leest altijd het eerste zijn verhalen. Ze hebben samen ook nog twee zoons.

Toen Jacques 6 jaar was, verhuisde hij naar Helmond waar zijn ouders een hotel begonnen. Op zijn zestiende ging hij met zijn moeder naar Amsterdam, waar hij de HBS (een soort VWO) afrondde en de opleiding tot onderwijzer volgde. In 1969 stond hij voor het eerst voor de klas. Eerst drie jaar in Amsterdam Buitenveldert, daarna werd hij directeur van een school in Abcoude en in 1984 van basisschool De Kleine Kapitein in het Brabantse Bakel. In 1993 nam hij afscheid van het onderwijs om zich helemaal aan het schrijven te kunnen wijden.

Van jongs af aan schreef hij al toneelstukken, die hij samen met vriendjes uitvoerde in het achterzaaltje van het hotel van zijn ouders. Ook vertelde hij toen hij klein was vaak zelf bedachte verhaaltjes aan zijn poes. Zo ontdekte hij de liefde voor het theater en het schrijven. Toneelspelen is nog steeds een van zijn grote hobby's, net als lezen, wandelen en...schrijven.

Het onderwijs maakte Jacques enthousiast voor het kinderboek en nadat hij een jaar voor de klas had gestaan, begon hij aan zijn eerste boek Die rotschool met die fijne klas. Het boek gaat over een onderwijzer die ruzie krijgt met het hoofd van de school en met ziekteverlof wordt gestuurd. Maar zijn klas pikt dat niet..... In dit eerste boek merk je al heel goed hoe Jacques Vriens denkt over onderwijs. Hij vindt dat kinderen met plezier naar school moeten gaan. De juf of meester kan daar heel veel aan doen door te zorgen voor een gezellige sfeer in de klas. Hij vindt dat je veel gemakkelijker leert als je je op school thuis voelt en extra geholpen wordt wanneer je iets niet snapt of problemen hebben in de groep. Verder vindt hij dat kinderen moeten leren om voor hun eigen mening uit te komen en niet alles goed moeten vinden wat grote mensen zeggen. Jacques Vriens heeft inmiddels meer dan 20 kinderboeken geschreven. Zijn bekendste boeken zijn misschien wel de voorleesboeken O dennenboom, Dag Sinterklaasje en Drie ei is een paasei.

De Tommie en Lotje- serie is bedoeld om aan kleuters voor te lezen. Verder heeft hij voor beginnende lezers ook een aantal leuke, kleine boekjes geschreven: ik wil mijn poes terug, Geen schoenen voor bram, Zaterdagmorgen/Zondagmorgen (Zilveren Griffel) en Tinus-in-de-war (Zilveren Griffel).

Jacques Vriens zegt dat hij alleen maar kan schrijven over dingen die hij zelf heeft meegemaakt. Vandaar dat veel boeken van hem zich ook op of rondom de school afspelen, zoals Het achtste groepie tegen het stoepie. Daarin wordt het eeuwige geruzie tussen groep acht en zeven op school beschreven. Maar het gaat dit jaar zo ver, dat de jaarlijkse schoolreis in gevaar dreigt te komen.

In Een stelletje mooie vrienden wordt bij David thuis ingebroken. Zijn vrienden denken dat de politie de dader niet zal kunnen vinden en daarom gaan ze zelf op onderzoek uit.

In Een bende in de bovenbouw (getipt door de Nederlandse Kinderjury) krijgt een klas te maken met een nieuwe meester en een nieuwe klasgenoot. De meester lijkt wel geschikt, maar dat kan niet gezegd worden van de bazige nieuwe klasgenoot.

Ha/Bah* naar school is een boek voor bovenbouwers en brugpiepers. Er staan allemaal verhalen in over leuke en niet-leuke dingen en dagen van school: een schooltoets, over een strenge invalster en over de nieuwe directeur in de maling nemen.

Meester Siem gaat ieder jaar met zijn achtste groep een week naar het eiland. En ieder jaar is het weer raak.... Keten op de slaapzaal, nachtelijke strandwandelingen, de vuurtoren beklimmen. Hoe zal het dit jaar gaan? Dat heb ik gelezen in En de groeten van groep acht.

Het boek wat ik nu heb gelezen: Achtste-groepers huilen niet heeft hij ook zelf meegemaakt. Toen zat er een meisje in zijn groep die overleed aan leukemie. Hij wilde van het boek niet een te verdrietig verhaal maken, want het meisje bij hem in de klas was eigenlijk een heel vrolijk kind. Hij heeft het boek voor haar en alle andere kinderen die de strijd tegen leukemie verloren hebben geschreven.

Jacques Vriens is dol op schrijven en heeft dan ook al heel wat boeken op zijn naam staan.

Jacques Vriens over het boek:

Achtste-groepers huilen niet is voor mij een bijzonder boek, omdat het gaat over een meisje dat bij mij in de klas heeft gezeten. Ze werd erg ziek en is tenslotte overleden.

Anke (in het boek heet ze Akkie) was een hartstikke leuke, dappere meid. We hebben ook veel met haar gelachen. Daarom wilde ik niet alleen de verdrietige herinneringen aan haar opschrijven. Mijn boeken zijn altijd een mengeling van 'echt gebeurd' en 'fantasie'.

Bron: www.jacquesvriens.nl

4. Leeservaringen

Ik vind het een boek waar je van kan leren hoe mensen met zo'n situatie omgaan. Doordat Akkie ziek is weet ik ook weer wat meer van kinderen die de hele tijd moeten oppassen voor hun ziekte en hoe ze er mee leven. Want toen Akkie kreeg te horen dat ze leukemie had, wist ze niet wat het inhield. Ook is het een echt gebeurd verhaal zo als je hierboven kon lezen. Ik geef het boek een 8,1, omdat het een boek is dat je iets duidelijk maakt aan je.

5. Verwerkingsopdracht

Een nieuwe achtervlap.

In de groep van juf Ina is vaak ruzie, dat gaat vaak over het voetballen in de pauze op het trapveldje. Gelukkig is juf Ina goed in het oplossen van problemen en ruzies door het bedenken van originele oplossingen. Ze weet overal wel een oplossing op.

Maar als Akkie ernstig ziek blijkt te zijn, kan ook juf Ina geen oplossing meer bedenken.

Heel groep acht en juf Ina zijn natuurlijk geschrokken en leven natuurlijk heel erg mee met Akkie en haar ouders.

Gelukkig kan Akkie het niet laten om zich vanuit het ziekenhuis toch overal mee te bemoeien. Of het nou gaat over de opstelling van het schoolvoetbaltoernooi, de afscheidsmusical of het plan om juf Ina aan een nieuwe man te koppelen!